

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 254.572 van 22 september 2022
in de zaak A. 235.918/VII-41.341**

In zake: de NV BETCENTER GROUP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Luc Wynant en Alexei Loubkine
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 221
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD GENK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wim Mertens en Philippe Dreesen
kantoor houdend te 3580 Beringen
Paalsesteenweg 81
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 april 2022, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gemeenteraad van de stad Genk van 15 maart 2022 om geen convenant af te sluiten met de nv Betcenter Group voor het exploiteren van een kansspelinrichting klasse IV, gelegen aan de Europalaan 85 te Genk.

De verzoekende partij vraagt *in fine* van haar verzoekschrift als voorlopige maatregel de verwerende partij “te bevelen om de nieuwe beslissing aangaande de aanvraag van het convenant te nemen [...] uiterlijk binnen 1 maand na het tussenkomen van het arrest [...] en dit op straffe van een dwangsom van 2.500,00 EUR per dag vertraging” en tevens haar “toelating te verlenen om het wedkantoor tijdelijk verder uit te baten in afwachting van een nieuwe beslissing van de verwerende partij volgend op de schorsing van de bestreden beslissing, en

in voorkomend geval eveneens in afwachting van het tussenkomen van de beslissing van de Kansspelcommissie over de aanvraag tot hernieuwing van de vergunning, of, bij gebreke van een nieuwe beslissing van de verwerende partij, tot aan de uitspraak [...] in het kader van de [...] in te stellen vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 253.461 van 4 april 2022 zijn de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen met dwangsom verworpen.

De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Thomas Maes heeft op 28 juni 2022 een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 september 2022.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Alexei Loubkine, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Philippe Dreesen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Thomas Maes heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij exploiteert een kansspelinrichting klasse IV, een wedkantoor, aan de Europalaan 85 te Genk. Zij beschikte daartoe over een kansspelvergunning F2 377065, geldig tot 20 maart 2022.

3.2. In het kader van de hernieuwing van de voornoemde kansspelvergunning richt de verzoekende partij op 7 september 2021 een aanvraag aan de stad Genk tot het verkrijgen (1) van een convenant in de zin van artikel 43/4, § 1, vierde lid, van de wet van 7 mei 1999 ‘op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers’ (hierna: kansspelwet) en (2) van een advies van de burgemeester in de zin van artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2010 ‘betreffende de vorm van de vergunning klasse F2, de wijze waarop de aanvragen voor een vergunning klasse F2 moeten worden ingediend en onderzocht en de verplichtingen waaraan vergunninghouders F2 moeten voldoen inzake beheer en boekhouding’.

3.3. Aangezien de verwerende partij in gebreke blijft om een beslissing te nemen over de aanvraag, leidt de verzoekende partij op 8 maart 2022 een procedure in kort geding in bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Limburg, afdeling Tongeren, teneinde de verwerende partij tot een beslissing te dwingen.

3.4. Op 15 maart 2022 beslist de gemeenteraad van de stad Genk om geen convenant af te sluiten. Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

Standpunt van de verzoekende partij

5. Wat het spoedeisend karakter van de vordering betreft, wijst de verzoekende partij erop dat het sluiten van een convenant een noodzakelijke voorwaarde vormt voor het hernieuwen van de kansspelvergunning en dat de kansspelvergunning van 20 maart 2019 inmiddels verstreken is, zodat het wedkantoor gesloten moest worden. Hierdoor misloopt zij een maandelijkse omzet van meer dan 141.046,18 euro. Dat verlies kan niet worden ingehaald hangende de vernietigingsprocedure. De verzoekende partij wijst op het risico dat zij haar vast cliënteel zal verliezen en op de imagoschade door de verplichte sluiting van het wedkantoor. Ook dient zij aanzienlijke vaste maandelijkse kosten -begroot op 4.915,49 euro- te dragen tijdens de sluiting, terwijl het wedkantoor geen inkomsten genereert. Voorts beklemtoont zij dat er grote investeringen en verfraaiingswerken in het wedkantoor zijn uitgevoerd, waarvan nog ongeveer 100.000 euro moet worden afgeschreven. Ook de huurovereenkomst van het pand werd pas hernieuwd voor negen jaar. De kansspelvergunningen F2 zijn onderworpen aan een *numerus clausus*, zodat het risico bestaat dat zij haar vergunning definitief kwijt is. De verzoekende partij wijst ten slotte op de onbehoorlijke wijze waarop het dossier werd behandeld en op de langdurige sluitingen tijdens de Covid-pandemie.

Beoordeling

6. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Het doel is dan ook het kort geding te hanteren wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden.

Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in

artikel 8, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak spoedeisend is op aan om van die urgentie te overtuigen. Zij dient daartoe aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een -voortdurende- tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaakt.

De Raad van State mag alleen rekening houden met hetgeen in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. Hij mag geen acht slaan op hetgeen ter terechtzitting door de verzoekende partij bijkomend nog wordt bijgebracht. De verwerende partij kan immers daarop niet meer schriftelijk reageren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

7. In de eerste plaats wijst de verzoekende partij op het omzet- en inkomstenverlies dat zij zal lijden door de sluiting van het wedkantoor.

Een financieel nadeel volstaat in beginsel niet om de behandeling van een zaak bij spoedeisendheid te verantwoorden. Dit is uitzonderlijk anders indien bijzondere redenen worden aangevoerd waaruit blijkt dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de activiteit van de verzoekende partij op een definitieve wijze in gevaar wordt gebracht of wanneer een belangrijk deel van de activiteiten moet worden stopgezet, waardoor zij op een faillissement afstevent, of dat het voortbestaan zelf of het financieel evenwicht van het bedrijf door de bestreden beslissing ernstig in gevaar wordt gebracht.

Zoals reeds werd vastgesteld in tussenarrest nr. 253.461 van 4 april 2022 exploiteert de verzoekende partij 64 kansspelinrichtingen op de Belgische markt. Zij spreekt ook niet tegen dat, zoals uit de opzoeken van de

auditeur in de Balanscentrale van de Nationale Bank van België blijkt, haar jaaromzet meer dan 100 miljoen euro bedraagt.

In redelijkheid mag aangenomen worden dat een marktspeler van een dergelijke omvang over voldoende financiële reserves beschikt om het verlies van inkomsten uit enkele lokale wedkantoren en de daaraan verbonden vaste kosten en afschrijvingen te ondervangen gedurende de normale doorlooptijd van een annulatieprocedure. Overigens worden in het verzoekschrift geen gegevens verstrekt over de financiële reserves waarover de verzoekende partij beschikt, zodat zij niet voldoet aan de stelplicht die in dit geval inhoudt dat aan de hand van concrete verifieerbare gegevens wordt aangetoond dat haar financiële toestand in die mate aan het wankelen wordt gebracht door de bestreden beslissing dat een faillissement op korte termijn onafwendbaar is.

8. Omtrent het beweerde verlies van cliënteel valt evenmin in te zien hoe het wegvallen van de spelers in één van haar 64 wedkantoren, de economische leefbaarheid van de verzoekende partij fundamenteel zou kunnen ontwrichten. Bovendien overtuigt zij niet dat er in de betrokken sector sprake zou zijn van een “onomkeerbaar” effect, zelfs bij de tijdelijke sluiting van een wedkantoor.

9. De verzoekende partij maakt voorts niet aannemelijk dat de beweerde imagoschade, voortkomend uit de (tijdelijke) sluiting van één van de vele wedkantoren die zij exploiteert, van die aard is dat de bestreden beslissing, in afwachting van een uitspraak over het annulatieberoep, haar in een schadelijke toestand brengt die onmogelijk te verdragen valt. Bovendien kan de reputatie van de verzoekende partij steeds gezuiverd worden door een eventueel tussen te komen annulatiearrest.

10. Ook met de vaststelling dat er voor kansspelvergunningen F2 een *numerus clausus* geldt, wordt geen spoedeisendheid aangetoond, aangezien op geen enkele manier aannemelijk wordt gemaakt dat het wettelijke maximum binnen een korte termijn zal worden bereikt.

11. Tot slot is de al dan niet behoorlijke wijze waarop de verwerende partij het dossier zou hebben afgehandeld, op zich geen dienstig criterium om het spoedeisend karakter van de vordering te beoordelen. Hetzelfde geldt voor de algemene bedenking over de langdurige sluiting van het wedkantoor tijdens de Covid-pandemie.

De spoedeisendheid van de vordering wordt niet aangetoond.

12. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

V. Voorlopige maatregelen en dwangsom

13. De verwerping van de hoofdvordering brengt de verwerping mee van alle bijkomstige vorderingen tot het opleggen van voorlopige maatregelen, al dan niet met dwangsom.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vorderingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig september tweeduizend tweeëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron